

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 19. De muscis S. Narcisi sacrilegos punientibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

minare: sed partibus judicans dabis locum poenitentia. In Christianis quoque historijs Sapores rex Persarum, à Nisibis vrbis, quam nonnulli Antiochiam Migdoniæ vocât, ab obsidione crabronum & culicum copijs plus quàm militaribus repulsus est. Quod inopinatum auxilium S. Iacobi Nisibienfis Episcopi precibus attributum est. Nimirum Deo & Diuis non opus est ferro; non fundis Balearicis, non machinis grandibus; neque indiget magnis bellatoribus, aut validis rebus, vilissima animalia potest contra hostes suos armare. Quoties iratus classicum canit, toties omnes creaturæ in armis præsto sunt.

Theodor. in
Eccl. hist.
li. 2. c. 30.

S. XIX.

De muscis S. Narcisci sacrilegos punientibus.

Hinc est, quod per Isaiam minitans ait: *Et erit, in die illa: Sibilabit Dominus musca, qua est in extremo fluminum Egypti, & api, qua est in terra Assur, & venient, & requiescent omnes in torrentibus vallium, & in cauernis petrarum, & in omnibus frutetis, & in vniuersis foraminibus.* Usque adeò nullum tam est exiguum animal, quod non possit hominis superbiam compescere, Cõ-

Isa. 7. 18.

Surita. li.
4. cap. 69.
Baron. in
Martyro.
log. ad 18.
Martij.

ditore Deo robur illi addente, vel frænum
laxante. Ille, si vult, ex elephante muscam,
ex musca verè facit elephantem. Narrat
Baronius ex Annalibus Hispanorum, Año
Seruatoris 1286. Carolum Siciliae, & Phi-
lippum Francorum reges bellum fecisse
Petro regi Aragonum, in eoque bello Ge-
rundam cepisse. Ibi milites victoria inso-
lentes, vi templis illata, ausi sunt sacri-
legis manibus D. Narcisci patroni & tu-
toris illius vrbis sacrum tumulum inuade-
re, & vt spolia legerent, diripere. Nemo
putet, mortuos impunè violari, præsertim
Sanctos, pro quibus Deus pugnat. Igitur
& tunc, è D. Narcisci sepulchro repente
eruperunt tota muscarum examina, ma-
gnitudinis & formæ antehac inauditæ: vt
& aspectu terrerent, & nocerent morfu.
Nam muscæ, magno imperu, quâ data por-
ta, sese effuderunt, & in obuios milites vn-
dique, furiosissimè inuolantes, eos vena-
natis aculeis ita conuulnerarunt, vt, intra
paucos dies, hominum plus quadraginta,
& equorum plus viginti quatuor millia ea
pestis absumpserit. Quin etiam Petrus ipse
Aragonum rex, in epistola ad Sanchium
Castelle regem data, scribit equos, ad qua-
draginta.

draginta millia perijsse. Neq; multò post rex ipse Gallix mortuus est Perpiniani. Ex hoc diuino sacrilegorum militum supplicio, MVSCÆ S. NARCISCI in prouerbium abierunt. Quia autem hoc miraculosè contigit, simile quiddam accidit Seuero Imperatori, in expeditione contra Atrenos, vt docet Herodianus. Obsessi enim à Seuerianis, non solùm sagittis lapidibusque, sese audacter defenderunt; sed etiã vasa fictilia, volucris quibusdam, venenatisq; bestijs oppleta deuoluere; quæ cùm aut in oculos inuolarent, aut in detectas corporis partes sensim obreperent, grauissimè singulos fauciauerunt. Deniq; si quis vult nosse maxima damna etiam à minoribus bestijs in homines corriuata, meminerit Anium scribere, veterè urbem, ad Volliensem lacum, *Contenebram* appellari solitam, à formicis deletam, & locum illum vulgò *Castrum formicarum* fuisse nominatum.

Herodiana
lib. 3.

Anius in
Questio-
nibus de
Tuscia.

§. XX.

Non mirandum, homines à bestijs vexari, cùm ipsi irritent Deum.

Ex his intelligi potest, vti Deum animalibus terræ aliquando, ad scelerum vindictam, non solùm justè, verùm etiam